

BOSNA I HERCEGOVINA
APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 o P 047811 15 Gž 2
Brčko, 23.11.2015. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE!

Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine u vijeću sastavljenom od sudija Tešić Dragane kao predsjednika vijeća, Kovačević Maide i Lucić Josipe kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja N.S., zastupanog po punomoćniku S.M., advokatu iz B., protiv tužene N.S.2, zastupane po punomoćniku V.S., advokatu iz Kancelarije ..., radi izmjene odluke o izdržavanju bivšeg bračnog druga, odlučujući o žalbi tužene N.S.2, izjavljenoj protiv presude Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 o P 047811 15 P 2 od 09.07.2015. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 23.11.2015. godine, donio je slijedeću

P R E S U D U

Žalba tužene N.S.2 iz B., se usvaja, PREINAČAVA presuda Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 o P 047811 15 P 2 od 09.07.2015. godine, tako što se tužbeni zahtjev kojim tužitelj traži da se izmjeni presuda Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 o P 0 022001 10 P od 27.10.2011. godine u stavu dva izreke te presude na način da prestaje pravo na izdržavanje u korist tužene N.S.2 iz B. u mjesečnom iznosu od 150,00 KM, utvrđeno na teret tužitelja N.S. iz B., počev od dana podnošenja tužbe pa ubuduće, sve u roku od 30 dana po pravosnažnosti presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja, SE ODBIJA.

Obavezuje se tužitelj da tuženoj naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 105,00 KM u roku od 30 dana po dobijanju ove presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Obrazloženje

Prvostepenom presudom izmjenjena je presuda Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o P 022001 10 P od 27.10.2011. godine, na način da prestaje pravo na supružničko izdržavanje u korist tužene počev od 16.05.2014. godine; dio tužbenog zahtjeva (u pogledu datuma od kojeg

prestaje pravo na izdržavanje) je odbijen i odlučeno da svaka stranka snosi svoje troškove postupka.

Protiv navedene presude tužena je putem punomoćnika blagovremeno izjavila žalbu zbog povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da Apelacioni sud Brčko distrikt Bosne i Hercegovine preinači prvostepenu presudu tako što će odbiti tužbeni zahtjev tužitelja u cjelosti, odnosno ukinuti prvostepenu presudu i predmet vratiti prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje.

Odgovor na žalbu nije izjavljen.

Žalba je osnovana.

Nakon što je pobijana presuda ispitana u granicama razloga navedenih u žalbi i po službenoj dužnosti, shodno odredbi člana 330. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 8/09, 52/10 i 27/14 - u daljem tekstu Zakon o parničnom postupku) ovaj sud cijeni da je prvostepeni sud bez povreda parničnog postupka, na pravilno i potpuno utvrđeno činjenično stanje o tužbenom zahtjevu odlučio pogrešnom primjenom materijalnog prava, iz razloga koji slijede.

Predmet spora je zahtjev tužitelja za prestanak prava na supružničko izdržavanje zbog izmjenjenih okolnosti.

Nije ostvarena povreda postupka iz člana 8. Zakona o parničnom postupku, obzirom da pobijana presuda sadrži razloge o odlučnim činjenicama, pa se može ispitati.

Prema činjeničnom utvrđenju prvostepenog suda i stanju spisa pravosnažnom prvostepenom presudom od 27.10.2011. godine, broj 96 o P 022001 10 P u postupku razvoda braka ovdje stranaka, tužitelj je obavezan da tuženoj plaća po osnovu supružničkog izdržavanja iznos od 150,00 KM mjesečno; da je u predmetnom postupku, po zahtjevu tužitelja da prestane pravo na izdržavanje, presudom istog suda od 07.11.2013. godine odbijen tužbeni zahtjev; da je rješenjem ovoga suda od 11.04.2014. godine žalba tužitelja usvojena, ukinuta presuda prvostepenog suda (zbog povrede postupka) i predmet vraćen istom sudu na ponovno suđenje. Nadalje se utvrđuje da je tužitelj rođen 1967. godine, a tužena 15.3.1970. godine; da su parnične stranke u braku stekle dvoje djece, sada punoljetne koja se nalaze na redovnom školovanju, a troškove njihovog školovanja snosi tužitelj. Tužena je završila osmogodišnju školu i nikada nije zasnivala radni odnos, živi u stanu kupljenom za vrijeme trajanja bračne zajednice, bez imovine je i drugih prihoda; evidentirana je kod Zavoda za zapošljavanje, preko kojeg ostvaruje pravo na zdravstvenu zaštitu. Putem vještaka medicinske struke prim. dr. P.B.

utvrđeno je da je tužena potpuno (privremeno) nesposobna za rad; da se liječi neprestano pod Dg.F32 – depresio, da je neophodno nastaviti liječenje kod psihijatra u ambulantnim uslovima i bolničkim na Odjeljenju psihijatrijske njege na osnovu kojeg bi se utvrdilo pravo stanje psihičkog zdravlja tužene, te je predloženo od strane vještaka novo vještačenje, na iste okolnosti za 6 mjeseci. U vrijeme donošenja prvostepene presude od 27.10.2011. godine tužitelj je bio u stalnom radnom odnosu, te je po osnovu ličnog dohotka ostvarivao primanja u mjesečnim iznosima od 1.292,91 KM. Rješenjem Gradonačelnika Brčko distrikta Bosne i Hercegovine od 23.06.2014. godine tužitelju je prestao radni odnos (na radnom mjestu Vođa patrole u Jedinici opšte policije), zbog neopravdanog izostanka s posla pet dana uzastopno sa danom 16.05.2014. godine. U prvostepenom postupku nije utvrđeno da stranke posjeduju druga sredstva ili imovinu iz koje se mogu izdržavati.

Prvostepeni sud je kod tako utvrđenog činjeničnog stanja zaključio da su ispunjeni uslovi za izmjenu odluke o supružničkom izdržavanju na osnovu odredbe člana 203. i 208. Porodičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 23/07 – u daljem tekstu – Porodičnog zakona), cjeneći da tužitelj prestankom radnog odnosa nema materijalnih mogućnosti da izdržava, odnosno doprinosi za supružničko izdržavanje tužene i to od dana prestanka radnog odnosa (a ne danom podnošenja tužbe, kako je tužitelj tražio u tužbenom zahtjevu).

Na utvrđeno činjenično stanje (koje ni navodima žalbe nije dovedeno u sumnju), po ocjeni ovoga suda pogrešno je prvostepeni sud primjenio materijalno pravo kada je usvojio (djelimično) tužbeni zahtjev.

Naime, po ocjeni ovoga suda samo iz razloga, odnosno činjenica da je tužitelju, kao obvezniku izdržavanja prestao radni odnos, u konkretnom postupku ne može se uzeti da on nema mogućnosti da daje izdržavanje, kod nesporne činjenice, da je tužitelju prestao radni odnos sa danom 16.05.2014. godine iz razloga neopravdanog izostanka s posla pet dana uzastopno.

Obzirom da se zdrastveno stanje tužene nije promjenilo od donošenja presude kojom je utvrđeno supružničko izdržavanje, da je u vrijeme donošenja pobijane presude utvrđeno da je tužena nesposobna za rad, odnosno da se njene zdravstvene i imovinske prilike nisu promjenile, u odnosu na vrijeme kada je obaveza izdržavanja utvrđena, nisu se ostvarile zakonske pretpostavke za prestanak supružničkog izdržavanja (član 203. – 208. Zakona o porodičnim odnosima). To stoga jer iz iskaza punomoćnika tužitelja proizilazi da je tužitelj u inostranstvu – Nj., pa je logično, da kada je radni odnos prestao zbog neopravdanog izostanka sa posla, da su stvarne mogućnosti tužitelja da u inostranstvu ostvari zaradu, kako za zadovoljenje sopstvenih potreba, tako i potreba tužene, kao izdržavanog lica realne, cijeneći i visinu iznosa koji je obavezan da doprinosi za izdržavanje tužene. Istina punomoćnik tužitelja tvrdi da tužitelj nije regulisao svoj radno pravni status u inostranstvu (tonski zapis sa ročišta od 09.07.2015. godine), ali teret dokazivanja tih činjenica je na

tužitelju (član 239. Zakona o parničnom postupku), što ne znači da se u novom postupku ne mogu dokazivati činjenice i okolnosti, zakonom određene koje opravdavaju izmjenu odluke o izdržavanju na bilo koji način.

Dakle, cjeneći sve okolnosti na osnovu kojih je donesena ranija odluka o izdržavanju tužene, a da je nakon donošenja te odluke tužitelju prestao radni odnos njegovom voljom i da je on otišao u inostranstvo, samo postojanje te činjenice u vrijeme donošenja pobijane presude ne opravdava i ne uslovljava izmjenu odluke o izdržavanju, ukidanjem izdržavanja tužene u potpunosti, kako je zahtjevom traženo.

Odluka o troškovima postupka donesena je na osnovu odredbi člana 119. stav 1; člana 129. i člana 130. stav 2. Zakona o parničnom postupku. Dosuđene troškove u iznosu od 105,00 KM čine troškovi prevoza radi odlaska tužene na pregled u Zavod za medicinu rada i sporta, B.L. (za potrebe ovog postupka), čija visina je utvrđena iz priloženih računa.

Obzirom na navedeno, valjalo je žalbu tužene usvojiti i prvostepenu presudu, u skladu sa odredbom člana 338. stav 1. tačka 4. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, preinačiti kao u izreci ove odluke.

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Dragana Tešić